

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Συνεδρίαση Αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε. στις 3 & 4/3/2018

ΘΕΜΑ: Θέσεις και προτάσεις για τους ασφαλισμένους του πρώην ΤΣΜΕΔΕ

Η προσυπογραφή μας στην εισήγηση που διαμόρφωσε η αρμόδια Επιτροπή της Αντιπροσωπείας αφορά την πρόταση για τη δημιουργία του νέου ασφαλιστικού φορέα των Μηχανικών μέσω της μετεξέλιξης των Κλάδων εφ' άπαξ παροχών και επικουρικής ασφάλισης των μελών του τ. ΤΣΜΕΔΕ με τη λειτουργία αυτόνομου και αυτοδιοίκητου ταμείου. Και αυτό σημειώνεται επειδή για τα υπόλοιπα θέματα ή εκτιμήσεις, οι απόψεις μας θεωρείται σκόπιμο να έχουν τη δική τους οπτική γωνία.

Το ΤΣΜΕΔΕ ήταν το ταμείο που δημιουργήθηκε και λειτούργησε κοσμώντας το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας με πόρους που κατά κανόνα προερχόντουσαν από την εργασία και συνεισφορά των μελών του. Στις μέρες μας και ειδικότερα την τελευταία οκταετία, ήλθαν τα πάνω κάτω. Με αποκλειστική αιτία την πρωτοφανή επαγγελματική και οικονομική δυσπραγία που βιώνεται από τα ασφαλισμένα μέλη μας και κυρίως από όσα ασκούν ελεύθερο επάγγελμα. Κατάσταση που προκλήθηκε από συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές οι οποίες οδήγησαν στο «διαγούμισμα» των εισοδημάτων της παραγωγικής μας βάσης.

Είναι πιστεύουμε κοινή διαπίστωση ότι «εν ονόματι» της οικονομικής «κρίσης» η μείωση του ΑΕΠ της χώρας στο διάστημα της περασμένης δετίας, σχετίζεται άμεσα με τον καταποντισμό των τεχνικών επαγγελματιών, δηλαδή και των δραστηριοτήτων των Μηχανικών. Δυστυχώς η παραγωγική μας βάση εκ του αποτελέσματος φαίνεται ότι επωμίσθηκε το μεγαλύτερο μέρος των επιπτώσεων της «κρίσης» και πρόκειται για πρωτοφανή αδικία. Παραγωγικές μονάδες για τις οποίες απαιτήθηκαν πολλά χρόνια να αναπτυχθούν καταστράφηκαν. Προσπάθειες δεκαετιών ρίχθηκαν στον καιάδα μιας βάνουσης οικονομικής δυσπραγίας χωρίς κανένα ιστορικό προηγούμενο. Το έργο και οι επιστημονικές δραστηριότητες των μελών μας αντιμετωπίζονται από την πολιτεία σαν απλές εμπορικές πράξεις. Η φορολόγηση ακόμα και οικογενειακών εισοδημάτων «από μηδέν ευρώ» στραγγαλίζει και τις ελάχιστες προοπτικές.

Η ευρωστία και δυνατότητες του ΤΣΜΕΔΕ πριν από μια δεκαετία ήταν διακριτά μεγάλες. Τα μέλη μας στη συντριπτική τους πλειοψηφία είχαν παροχές οι οποίες ικανοποιούσαν με πληρότητα όλες τις σχετικές ανάγκες. Σήμερα βέβαια και κυρίως για τους περισσότερους από τους ελεύθερους επαγγελματίες όλα ανατράπηκαν. Με αποτέλεσμα να βιώνονται πρωτόκουστες για τον κλάδο καταστάσεις. Οι νεότεροι προσπαθούν να αποφύγουν τις όποιες υποχρεώσεις ενώ οι παλαιότεροι βλέπουν προοδευτικά τους κόπους της ζωής τους να μην έχουν αντίκρισμα.

Ανεργία, υποαπασχόληση, εξαθλίωση, μετανάστευση. Και οι ελπίδες για ανάταξη στο ναδίρ, όπως διαπιστώνεται εξ άλλου από την αναποτελεσματικότητα όλων των επιγενόμενων «μεταρρυθμιστικών» επιλογών. Ξαφνικά ο επιστημονικός κλάδος που

μεταπολεμικά συνέβαλε τα μέγιστα στις αναπτυξιακές προσπάθειες της χώρας, έχει βρεθεί σε θέση επαίτη. Χωρίς κανένα φανερό λόγο και το κυριότερο χωρίς καμιά δηλωμένη εναλλακτική πρόταση. Κατάσταση η οποία δε θα μπορούσε παρά να έχει πολλών ειδών και επιπέδων επιπτώσεις. Όχι μόνο ως προς τα κεκτημένα μας ή την ελαχιστοποίηση των αποθεματικών και τα όποια ταμειακά ελλείμματα του πρώην ΤΣΜΕΔΕ λόγω των διαχρονικά ανεπαρκών επιλογών της πολιτείας. Πάνω από όλα σε σχέση με τις προοπτικές των δραστηριοτήτων μας και την οικονομική «επάρκεια» της παραγωγικής μας βάσης. Και βεβαίως σε ότι αφορά την πρωταρχική απαίτηση να υπάρχουν οι ικανές και αναγκαίες προοπτικές ώστε τα μέλη μας να έχουν τις ελάχιστες δυνατότητες ανταπόκρισης, όπως θεωρείται ότι είναι οι πληρωμές για τις ασφαλιστικές τους συνδρομές και αντίστοιχες εισφορές.

Με το Ν.4387/2016 και στα πλαίσια μιας «σοσιαλίζουσας» λογικής ισοπεδώνονται τα πάντα. Με πρόσχημα τις «κοινωνικές ισορροπίες» και στο όνομα των διάφορων λαϊκίστικων προσεγγίσεων ή άλλων ευτελών σκοπιμοτήτων, οι αδικίες δυστυχώς δεν έχουν ιστορικό προηγούμενο. Όλοι και όλα σε ένα τσουβάλι. Υπάρχουν συμπολίτες μας που με τα ελάχιστα ωφελούνται τα μέγιστα ενώ άλλοι με συνδρομές ή εισφορές εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ δεν έχουν «που την κεφαλήν κλίνει».

Προάγονται «νέες αντιλήψεις» λες και μέχρι σήμερα στη χώρα μας δεν υπήρχε καμία πρόνοια ή αντίστοιχη κάλυψη / δικαιώματα / υποχρεώσεις και ότι ο νέος νόμος θα μπορούσε να συνταχθεί σε «λευκή κόλλα χαρτιού». Οι Μηχανικοί και τα μέλη του πρώην «κραταιού» ΤΣΜΕΔΕ, είναι από τους πρώτους που είδαν τους κόπους τους να εξανεμίζονται. Συνεπώς, στους κόλπους του Τ.Ε.Ε. είναι αδύνατο σήμερα να μην αναγνωρίζονται οι ανάγκες για συλλογικές διεκδικήσεις και δράσεις με απόψεις και αποφάσεις που θα μπορούσαν από τα συλλογικά μας όργανα να διαμορφώνονται και να ιεραρχούνται. Με σκοπό την αντιμετώπιση του ιδιαίτερα μεγάλου φάσματος των αναγκών, όπως περιληπτικά μπορεί να αναφέρονται:

α. Οι αδικίες σε ότι αφορά τον υπολογισμό των συντάξεων μεταξύ παλαιότερων και νεότερων συναδέλφων, αλλά και μεταξύ διαφορετικών κλάδων. Στις μέρες μας είναι αδιανόητο οι Μηχανικοί να κατηγοριοποιούνται σε συνταξιούχους διαφορετικών ταχυτήτων ή δικαιωμάτων. Ούτε μπορεί κάποιες άλλες κοινωνικές ομάδες με τις ελάχιστες συνδρομές να έχουν πολλαπλάσια οφέλη σε σχέση με τα μέλη μας που εισέφεραν οικονομικά τα μέγιστα. Οι αρμόδιοι και κυρίως οι πολιτικοί μας, κάποτε θα πρέπει να καταλάβουν ότι οι άδικες και άνισες μεταχειρίσεις με τον κατακερματισμό του κοινωνικού μας ιστού ανήκουν στις πρακτικές παρωχημένων αντιλήψεων που μόνο δεινά επιφέρουν. Τα προβλήματα που θίγονται με πρωτοβουλία Συναδέλφων μας από τη Θεσσαλονίκη (υπεύθυνη επικοινωνίας η κα Μυρσίνη Αυγουστίδου, Dr Χωροτάκτης) με το από 12/ 2/ 2018 υπόμνημά τους προς το συνάδελφο κ.Μακέδο είναι αδύνατο να παραγνωρίζονται. Αξίζει πράγματι μια επιγραμματική αναφορά στα θέματα που προβάλλονται στο υπόμνημα και από την πλευρά μας είναι δυνατό να υιοθετούνται χωρίς κανένα προβληματισμό :

- Η κύρια σύνταξη στην Ειδική Προσαύξηση, που πληρώναμε για δεκαετίες από κύρια μετατρέπεται σε προσαύξηση και μάλιστα με αυθαίρετο συντελεστή 0,075%.
- Για τους Μηχανικούς με το νόμο 3518/2006 ο κλάδος της Ειδικής Προσαύξησης ορίζεται ως κλάδος κύριας σύνταξης. Αυτά αγνοούνται με συνέπεια να καταργείται κλάδος κύριας σύνταξης με τις προσδοκώμενες παροχές του. Και καταλήγουμε στη συνέχεια να επιβάλλεται βίαιη μείωση των συντάξεων της τάξεως του 50-60%....
- Οι παλιοί εν ενεργεία Συνάδελφοί μας κινδυνεύουν να βρεθούν σε καταστάσεις ιδιαίτερα εξευτελιστικές με συντάξεις που μπορεί να κυμαίνονται από τα 700 έως το πολύ 1000 €. Παράλληλα με την Κ.Υ.Α. 26083/887/7-6-2016 η πολιτεία αναγνωρίζει και εγκρίνει για τους ήδη συνταξιοδοτημένους αποδοχές ασύγκριτα μεγαλύτερες. Ισχύει ή όχι η αναπροσαρμογή των συντάξεων παλαιών και νέων σύμφωνα με όσα από το νόμο προβλέπονται ;
- Γιατί καθυστερεί για περισσότερο από 12 μήνες η απονομή των προσωρινών συντάξεων όσων έχουν υποβάλει αίτηση ; Πρόκειται βέβαια για ποσά της τάξης των 350-400 € που ήδη τους οδηγούν σε εξαθλίωση....
- Απαιτείται ισότιμη μεταχείριση μεταξύ των παλαιών, νεότερων και μελλοντικών συνταξιούχων. Με την απαραίκλιτη προϋπόθεση να υιοθετηθούν για όλους οι ίδιες συνταξιοδοτικές παροχές (κύριας σύνταξης και ειδικής προσαύξησης).

β. Οι Μηχανικοί για να ανταποκριθούν στις συνθήκες της επίκαιρης οικονομικής δυσπραγίας θα πρέπει να εργάζονται. Και στην κατεύθυνση αυτή πρέπει σε σχέση με τη συνεχιζόμενη ύφεση να ληφθούν υποστηρικτικά μέτρα. Μια άποψη είναι τα μέλη του πρώην ΤΣΜΕΔΕ, που οι οφειλές τους δημιουργήθηκαν μετά από το 2010 να έχουν όλα τα δικαιώματα έκδοσης εγγυητικών. Με την υποχρέωση εξόφλησης των οφειλών τους με δόσεις και μετά από την έκδοση κάποιας εγγυητικής καλής εκτέλεσης. Επίσης, είναι γνωστή η πρόταση για τη δυνατότητα διαγραφής των οφειλών μελών μας στο χρονικό διάστημα «2009 έως 2017» και με απώλεια του ασφαλιστικού χρόνου που αντιστοιχεί στη διαγραφή. Εναλλακτικά θα μπορούσε να προταθεί η χορήγηση αναλογικών παροχών. Δηλαδή να ωφελούνται τα μέλη μας ποσοστιαία και ανάλογα με το χρόνο για τον οποίο έχουν εξοφλήσει τις οφειλές τους, προς το συνολικό χρόνο της ασφάλισης.

γ. Οι Μηχανικοί ως πολίτες Ευρωπαϊκής χώρας έχουν τα ελάχιστα δικαιώματα. Τα συνταξιοδοτικά τους δε γίνεται να «άγονται και να φέρονται» ανάλογα με τις επιθυμίες των εκάστοτε ιθυνόντων. Η ισότιμη μεταχείριση των μελών μας και κυρίως σε ότι αφορά τον υπολογισμό συνταξιοδοτικών τους αποδοχών δε διασφαλίζεται ούτε εξαρτάται από ημερολογιακούς διαχωρισμούς που μπορεί να «τίθενται» με κάποιο ανεπαρκές και αυτοαναιρούμενο νομοθετικό πλαίσιο. Οι συνάδελφοί μας που έχουν συνταξιοδοτηθεί με χρήση διατάξεων & νόμων προγενέστερων περιόδων πλήρωσαν τις ίδιες ασφαλιστικές υποχρεώσεις με όσους στις μέρες μας θα ήθελαν να μπουν σε

καθεστώς σύνταξης. Συνεπώς εδώ δε μπορεί παρά να απαιτούνται τα αυτονόητα. **Ίση μεταχείριση** χωρίς εκπτώσεις και **ίδια για όλους** συνταξιοδοτικά δικαιώματα.

δ. Το ΤΣΜΕΔΕ, ήταν ο δημόσιος οργανισμός που συνεισέφερε τα μέγιστα στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Σε βαθμό μάλιστα που να μην καταγράφεται καμιά άλλη εφάμιλλη προσπάθεια. Προαναφέρθηκε ότι η άνιση μεταχείριση των μελών μας δε μπορεί άλλο να παραγνωρίζεται. Τόσο σε επίπεδο συνταγματικής κατοχύρωσης των δικαιωμάτων μας αλλά και σε σχέση με τα ελάχιστα κεκτημένα ως Ευρωπαίοι πολίτες. Στα πλαίσια αυτά όμως και με στόχο την ανάταξη των προβλημάτων, από τα συλλογικά μας όργανα απαιτούνται βούληση, επίκαιρη τεκμηρίωση και αγώνες. Και οικοδόμηση στέρεων κοινωνικών συμμαχιών, κυρίως με όλους τους υπόλοιπους επιστημονικούς φορείς της χώρας, με τους οποίους θα μπορούσε να αποκτηθεί κοινή βάση επιχειρηματολογίας και επιδιώξεις.

Οι ανάγκες για να γίνουν αποτελεσματικότερες οι προσπάθειες των συλλογικών μας οργάνων, είναι πασιφανείς. Και στην κατεύθυνση αυτή δε μπορούμε ως κλάδος να μην αναγνωρίζουμε την πραγματικότητα, η οποία δυστυχώς δεν είναι άλλη από την απογοήτευση των μελών μας. Ας αρθούμε λοιπόν στο ύψος των περιστάσεων και ας διαμορφωθούν οι εφάμιλλες του ρόλου μας απόψεις, θέσεις και προτάσεις. Τα χρονικά περιθώρια εξαντλήθηκαν προ πολλού.

Στέλιος Ζαχαρόπουλος
Τοπογράφος Μηχανικός
Μέλος Αντιπροσωπείας Τ.Ε.Ε.